

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Valerii Andreae Desselii Erotemata Ivris Canonici

Andreas, Valerius

Francofurti & Lipsiae, 1720

XXX. De decimis, primitiis & oblationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63277](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63277)

XXIX. De parœciis, & alienis parœciis.

- ¹ Nota sexto, cum defunctus in aliena parœcia sepulturam elegit, tunc ex his, quæ pro anima sua reliquit Ecclesiæ, in qua sepulsi voluit, canonicam portionem debentur Ecclesiæ parœciali, quæ quidem portio quarta pars. *c. cum super. 8.* nisi loci consuetudo aliam partem, ut tertiam, vel dimidiam finiatur. *c. certificari. 9.* §. Parœcia est una Ecclesia baptismalem, & populum deputatum continens. *16. q. 1. c. plures. 55.* Parœcia dicitur ἀπὸ τῆς παροικεῖν: quia parœciani παρὰ τῆ ἐκκλησίας οἰκῶνται, juxta Ecclesiam habitant. Alii Parochiam vocant ἀπὸ τῆς παρέχειν, quod est præbere, id est, a sacramento mentorum distributione: quia cuilibet sacramenta præbentur in sua parœcia. §. igitur eidem Ecclesiæ sunt deputati, qui sunt parœciæ, cæteri sunt alieni parœciæ.
- ⁴ §. Hæc parœciarum distinctio Dionysii auctorem habet. *Sup. de his quæ sunt a presbitero. si conf. capit. c. pen. & 13. q. 1. c. Ecclesiæ.* Hucusque de peculio clericorum.

XXX. De decimis, primitiis & oblationibus.

- ¹ Superest dicendum de decimis, primitiis & oblationibus, hoc enim est ultimum, quod hic, quæ *lit. 5.* explicanda proposuimus.

Decima est, quota fructuum vel lucri portio, 2
 Deo debita. *can. paracianos. 14. & c. tua nobis*
16. vers. cum Deo debita. Ideoque Laico de-
 beri non potest. *c. ad hęc 15. c. quamvis 17. in*
fin. c. prohibemus 19. §. Decimarum igitur 3
 genera duo sunt: nam alię sunt personales,
 quę ex lucro, quod quis sua industria seu ne-
 gotiatione fecit, deducuntur: alię reales seu
 prædiales, quę de fructibus, ut frumento,
 avis, pomis sumuntur: quia Deus in signum
 universalis domini sibi reddi præcepit.
d. c. tua nobis vers. nimis profecto. §. Inter 4
 prædiales & personales decimas differentia
 plures sunt. I. Judæi. *c. de terris 16. & Inf. de*
usur. c. pen. in fin. nec non clerici regulares at-
 que monachi non debent usuras personales.
16. q. 1. c. decim. 48. sed prædiales, nisi speciali
 privilegio sint excepti. *c. ex parte tua ad nos*
10. & Inf. lib. 6. c. 2. §. pen. & Inf. de verbor.
signif. c. quid per novale 21. quod privilegium
 non potest ab Imperatore. *c. tua & Infra 25.*
 sed tantum a Papa concedi. *d. cap. ex parte tua*
ad nos. & triginta annorum præscriptione
amittitur. Inf. de privil. c. 6. II. Personales ei pa-
 recia debentur, in qua quis Sacramenta per-
 cipit, quamvis alibi lucrum factum sit. *cap. ad*
Apostolica 20. vers. noveris. prædiales vero ei
 debentur Ecclesię, in cujus territorio ipsa præ-
 dia sita sunt, nisi aliud consuetudine sit intro-
 ductum. *c. cum sint homines 18. d. c. ad Aposto-*

lica in fin. & Sup. t. prox. c. ult. III. Perfor
 les debentur deductis impensis: prædiales
 tem præstantur sine deductione impensarum
 c. pastorale. 28. ut & sine deductione
 suum, ac tributorum. c. cum non sit. 33. Hæc
 5 cta sint de decimis. §. Primitiæ sunt partem
 fructuum obventiones Domino offeruntur
 ut cautum est Exod. 22. quæ debentur Ecclesie
 siæ parœciali, ut & decimæ, & oblationes
 6 q. 1. c. doctos. 21. & c. moderamine. 23. §. Titant
 mitiarum autem nomine ad summum decimam
 pars quadragesima, ad minimum sexagesimam
 inter has duas portiones plus aut minus tracta
 tur, quantum requirit consuetudo, vel quæ
 7 tum libet ei qui solvit. c. 1. §. Oblatio, de quibus
 est tertia pars hujus tituli, est voluntaria
 spontanea præstatio, quam Christiani sacro
 dotibus pro peccatis suis offerunt, 10. q. 1. c. 1.
 quia sacerdotes. 13. Hucusque de clericis
 ularibus: deinceps dicendum de regularibus.
 bus.

XXXI. De regularibus, & transuentibus
 ad religionem.

Regulares dicuntur, qui certæ regulæ
 religiosi & sub prælati imperio vivunt
 ve in clericatu, sive in laicatu sunt adscripti
 hi si canonici sunt, canonici regulares vocan
 tur; sin minus, monachi appellantur. De
 lis agendum proponitur in priori rubricæ
 parte, quæ est de regularibus: de his in post
 riori